

Descriptio Sanctae Sophiae

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ἰαμβοὶ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανόν

Ἄρ' ἔστιν εὐρεῖν μείζονα τῆς νῦν ἡμέρας, ἐν ἧι θεός τε καὶ βασιλεὺς σεμνύνεται; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Χριστὸν ἴσμεν δεσπότην, ἴσμεν δὲ πάντως· τοῦτο γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις ποιεῖς, κράτιστε, γνώριμον καὶ βαρβάρους· ὅθεν συνεργὸν αὐτὸν ἐν ταῖς πράξεσιν ἔχεις παρόντα, νομοθετῶν, κτιζῶν πόλεις, νεῶς ἐγείρων, ὄπλα κινῶν εἰ δέοι, σπονδάς τε τάττων καὶ καταστέλλων μάχας, ὅθεν τὸ νικᾶν συμφυρὸς τοῖς σοῖς πόνοις ὡσπερ ἐπίσημον· (οὐχὶ πρὸς τὴν ἐσπέραν ὄρος μὲν ἡμῖν ὠκεανὸς τοῦ σοῦ κράτους τὴν γῆν διεκδραμοῦσι; πρὸς δὲ τὴν ἔω οὐ πάντας ἤδη τοὺς μὲν ἐτρέψω μάχαις, τοὺς δὲ πρὶν ἐλθεῖν ἐς τόδε προσλαμβάνεις; Λίβυν δὲ πάντα δοῦλον οὐκ ἔχεις πάλαι;) ὅθεν νόσους μὲν διαδιδράσκεις εὐκόλως, οὐκ ἐλπίσαντος οὐδενός· ὅθεν εἰκότως τοὺς ἐν ἀφανεῖ, κράτιστε, κινδύνους ἀεὶ μαθῶν παρῆλθες, οὐ δόρασιν, οὐκ ἀσπίσιν, αὐτῇ δὲ χειρὶ τοῦ θεοῦ φρουρούμενος. Ἄγαμαί σε, παγκράτιστε, τῆς εὐψυχίας, ἄγαμαί σε τῆς γνώμης τε καὶ τῆς πίστεως, ὁ λόχος συνέστη, καὶ παρεσκευασμένον τὸ ξίφος ὑπῆρχε, καὶ παρῆν ἡ κυρία, καὶ τῶν βασιλείων ἐντὸς οἱ ξυνωμόται ἤδη παρῆλθον, τῆς πύλης τε τῆς ἔσω, μεθ' ἣν ἔμελλον προσβαλεῖν τοῖς σοῖς θρόνοις, ἤπτοντο. ταῦτα γνοὺς δὲ καὶ μαθῶν πάλαι ἐκαρτέρησας καὶ πεπίστευκας μόνω τῷ σου προασπίζοντι, τὸν θεὸν λέγω, ὧι πάντα νικᾷς· τοῦ σκοποῦ δ' οὐκ ἐσφάλης. τί γὰρ ἐπὶ τούτοις; ἔπεσεν αὐτοχειρία ὁ τὸν λόχον ἄγων· οὐ γὰρ ἠθέλεν ἡ Δίκη αὐτὸν διασώζειν. ἐμφανῶς δ' ἠπίστατο ἐκ τῶν τυράννων τῶν παθόντων πολλάκις, ὡς, εἴπερ αὐτοῦ ζῶντος ἐγκρατῆς ἔσση, εἰς οἶκτον εὐθύς, εἰς ἔλεον πάντως τρέπηι κἀνταῦθα νικῶν πᾶσαν ἀνθρώπου φύσιν. ταῖς τοῦ βίου γὰρ συμπαθῶν ἀμαρτάσιν ἐπεστέναξας πολλάκις τοῖς πταίσμασιν ἡμῶν, ἄριστε· πολλάκις δὲ δακρυοῖς τὸ πρᾶον ὄμμα βασιλικῶς ὑποβρέχεις ἀλγῶν ἐφ' ἡμῖν· πρὸς δὲ τὴν ἀκρασίαν βλέπων μάλιστα, τὴν σύννοικον τῷ βίω, λύεις ἅπαντας τῶν κακῶν ὀφλημάτων ὡσπερ τὸ θεῖον, πρὸς δὲ συγγνώμην τρέχεις. αἰτεῖς δὲ σαυτὸν, ἡνίκα τῶν δεήσεων τὸ μέγεθος οὐ δίδωσι τῶν δεήσεων ἑτέρους κατάρχειν· καὶ γὰρ οὐκ ἔαις ποτὲ ἄλλου γενέσθαι τὸν ἕλεόν σου τὸν πάνυ. ἐξ ὧν δὲ δρῶμεν οὐχ ὀσίων τολμημάτων ἔχεις ἀφορμὰς τῆς ἄνω παρρησίας. Οὐχὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν ἐξοπλίζεται ὁ τὸν βασιλέα τοῦτον οὐ θέλων κρατεῖν, τὸν ἡμερον, τὸν ἡδύν, ἐν τῷ μετρίω εὐεργετοῦντα καὶ φίλους καὶ μὴ φίλους; σώζει σε ταῦτα· ταῦτα τὴν ψυχὴν ποεῖ τῆς βασιλίδος, κράτιστε, τῆς εὐδαίμονος, τῆς πανταρίστης, τῆς καλῆς καὶ πανσόφου, ἔχειν ὑπὲρ σοῦ πρὸς θεὸν παρρησίαν, ἣν ζῶσαν εἶχες εὐσεβῆ συνεργάτιν, ἐπεὶ δὲ μετῆλθε, παρέσχε τοῖς ὑπηκόοις ὄρκον βοηθόν, ὄρκον ἀρραγέστατον, ὃν οὐ παρῆλθες οὐδ' ἐκὼν παραδράμοις. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· πρὸς δὲ τὸν νεῶν ἤδη βαδίζειν βουλομένοις θαρρεῖν δίδου. ἔστω δὲ τῶν σῶν καὶ τὸ δήπου θαυμάτων, λόγους φανῆναι πρᾶγμα τολμῶντας φράσαι τὸ πάντα νικῶν θαυμάτων ὑπερβολῆ. ἔστιν δὲ δεῖγμα τῶν ἄγαν σου θαυμάτων ὁ τοσοῦτος ἔρωσ, ὃν ἡ πόλις πᾶσα τρέφει ἐπὶ σοί, βασιλεῦ κράτιστε, καὶ τῷ σῶι νεώι. ἐπεὶ γὰρ ἦγες τὴν ἑορτὴν ὡς ἔδει, ἅπας ὁ δῆμος εὐθύς, ἡ γερουσία, οἱ τὸν μέσον ζηλοῦντες ἀσφαλῆ βίον τὰς τῆς ἑορτῆς ἡμέρας ἐπεξάγειν ἦιτον· παρείχες· ἐξέδραμον· ἦιτον· πάλιν· πάλιν παρείχες. τοῦτο δὲ δρῶν πολλάκις ἐπεξέτεινας τὴν ἑορτὴν πλουσίως. Τούτων λεχθέντων ἐν τῷ παλατίω διηιρέθη ἡ ἀκρόασις, καὶ ἐλέχθη τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἐπισκοπείω, ἐπὶ Εὐτυχίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου, προλεχθέντων τῶν ὑποκειμένων ἰάμβων.

Ἦκομεν ἐς ὑμᾶς, ἄνδρες, ἐκ τῆς ἐστίας τῆς τοῦ βασιλέως ἐς βασιλέως ἐστίαν τοῦ παμμεγίστου, τοῦ ποητοῦ τῶν ὄλων, δι' ὃν τὸ νικᾶν συμφυῆς τῷ δεσπότῃ. ἐκεῖ μὲν ἡμῖν τῶν γερῶν ὁ προστάτης καθεὶς ἑαυτὸν εἰς θέατρον ἐκ λόγων τὸν νοῦν παρέσχεν εὐμενῶς, ἐνταῦθα δὲ ὄρᾶν πάρεστι τῶν ἱερῶν τὸν προστάτην· ἔστω δὲ καὶ τὸς εὐμενῆς. τούτων γε μὲν μηδεὶς ἀκούσας λοιδορεῖσθω τοῖς λόγοις· εἴποι γὰρ εἰκὸς ἂν τις "ὦ τάν, ὡς πάνυ ληρεῖς περιττά. τοῦτον αἰτεῖς εὐμενῆ λόγους γενέσθαι, τῶν ἀγαθῶν τὴν οἰκίαν, τὸν πᾶσαν εὐμένειαν ἠμφιεσμένον; τουτὶ πέπονθας ὅπερ ἂν εἰκότως πάθοι, εἴ τις δέοιτο λιπαρῶς ἐγκείμενος τὸν ἥλιον μὲν ἀνατέλλειν ἐν ἡμέραι, τὸ φῶς δὲ λάμπειν, τοὺς λόγους δ' εἶναι λόγους." ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῦτον εἶναι τὸν τρόπον οὐκ ἂν ἀποφαίην· πρὸς δὲ τὸν σκοπὸν βλέπων, ὃς παμμέγιστος οὐκ ἔχων θ' ὑπερβολὴν, δέδοικα τὴν ἀγωνίαν. θαρρεῖν δ' ὅμως ἐξ ὧν ἐδεδίειν πρότερον αὐθις ἄρχομαι. εἰ μὲν γὰρ ἐλπίς ἦν τις εὐσθενεῖ λόγῳ συνεξισοῦσθαι τῷ νεῶι τῷ παγκάλῳ, σφαλερὸν ὑπῆρχεν ἐπαποδύεσθαι πάλαις, ἐν αἷς τὸ νικᾶν παρακεκινδυνευμένον. ἐπεὶ δὲ πάντες ἴσμεν, ὡς οὐκ ἂν ποτε λόγος φανείη συντρέχων ταῖς πράξεσιν ταῖς τοῦ βασιλέως, ἔστι δ' αὖ τῶν πράξεων τὸ παμμέγιστον ἢ κτίσις τούτου νεῶ, οὐ χρὴ δεδοικότας ἐπὶ προδιεγνωσμένοις μένειν ἀτόλμους, ἀλλὰ τὴν προθυμίαν κινεῖν ἅπασαν, ὡς ἔχει τις ἰσχύος. ἔχει τι χρηστὸν ἀνδρὸς ἢ παρρησία. εἰ μὴ γὰρ εὐτόλμως τε καὶ φρονῶν μέγα ἐδημιούργει τὸν νεῶν ὁ δεσπότης πάσης ὑπερβᾶς ἐλπίδος θεωρίαν, οὐκ ἂν προῆλθεν εἰς τοσαύτην ἢ πόλις εὐθυμίαν τε καὶ τρυφὴν εὐδαίμονα. τί οὖν ἀπεικὸς πρόσφορον παρρησίαν τὰ νῦν φανῆναι καὶ λόγων ἀζημίαν; ἃ γὰρ ἂν παραδράμωσιν ἠσθηνηκότες, ἔξεστι ταῦτα προσλαβεῖν τοῖς ὄμμασιν. κρίνει δὲ τούτους οὐ κυματορῶξ Ἀττικὸς, ἀλλ' ἄνδρες εὐσεβεῖς τε καὶ συγγνώμονες, οἷς καὶ τὸ θεῖον καὶ βασιλεὺς ἐφήδεται, οἱ τὰς πόλεις τάττοντες, οἱ τὰς ἡνίας ὄλων ἔχοντες καὶ λόγων καὶ πραγμάτων. ἄρ' οὖν ἐπ' αὐτοὺς χρὴ βαδίζειν τοὺς στίχους ἐκδημαγωγηθέντας εἰς παρρησίαν; χρὴ τοῦτο πράττειν, αὐτὸς ἀντιφθέγγομαι ὡσπερ τις ἡχῶ τῶν ἐμῶν φανείς λόγων. οὐκοῦν ἐπάνειμι πρὸς βασιλέα τὸν μέγαν. Παύλου Σιλεντιαρίου, υἱοῦ Κύρου, ἔκφρασις τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Σήμερον οὐ σακέων με φέρει κτύπος, οὐδ' ἐπὶ νίκην ἔσπερον ἢ ἐ Λίβυσσαν ἐπέιγομαι, οὐδὲ τροπαίοις ἀμφὶ τυραννοφόνοις καναχήποδα ῥυθμὸν ἀράσσω· Μηδοφόνων ἀβόητα μένοι κλέα σήμερον ἔργων. Εἰρήνη πολυόλβε, τιθηνήτειρα πολλῶν, ἦν πλέον εὐπῆληκος ἄναξ ἠγκάσσατο Νίκης, δεῦρο· πολισοῦχοισιν ἐπαυχήσαντες ἀέθλοις παντὸς ὑπερκύδαντος ὑπέρτερον οἶκον ἀγῶνος εὐιέροις ὕμνοισιν αἰείσομεν, ὧι ὑπὸ μούνῳ πᾶν κλέος ὑψορόφοιο κατώκλασε θέσκελον ἔργου. Ἄλλὰ σὺ μοι βασιλῆα φερέσβιον, ὄμπνια Ῥώμη, στέψον ἀκηρασίοισι χύδην καταειμένον ὕμνοις, οὐχ ὅτι σὸν ζυγὸδεσμον ἐφήρμοσεν ἔθνεσι γαίης, οὐχ ὅτι σὼν ἐτάνυσσεν ὑπέρβια μέτρα θωῶκων τέλσα παρ' ἐσχατόωντα κατ' ὠκεανιτίδας ἀκτάς, ἀλλ' ὅτι σὸν περὶ πῆχυν ἀπίρονα νηὸν ἐγείρας Θυμβριάδος ποίησε φαεινότερην σε τεκούσης. εἴξατέ μοι, Ῥώμης Καπετωλίδες, εἴξατε, φῆμαι· τόσσον ἐμὸς βασιλεὺς ὑπερήλατο θάμβος ἐκεῖνο, ὀπόσον εἰδῶλοιο θεὸς μέγας ἐστὶν ἀρείων. ἔνθεν ἐγὼν ἐθέλω σε μελιφθόγγοισι χορείαις, χρυσοχίτων Ἀνθοῦσα, τεδὸν σκηπτοῦχον αἰεῖδειν. καὶ γὰρ ἄναξ οὐ μόνον ἐν ἔντεσι χεῖρα κορύσσων ῥινοτόρωι δούλωσεν ἀπίρονα βάρβαρον αἰχμητῆ, ὄφρα τεοῖς ἀδμητὰ λόφον κλίνειε λεπάδνοις καὶ θέμιδος πτήξειε τεῆς ζυγόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τετριγῶς ὑπέροπλα μέλας Φθόνος ὠκλασε τόξῳ ἀστυόχου βασιλῆος, ἐπασυτέροις δὲ βελέμνοις ῥωγαλέος δούπησε, πεσῶν δ' ἐβάθυνε κονίην. καὶ σὺ δὲ πρεσβυγένεθλε Λατινιάς ἔρχεο Ῥώμη, σύνθροον αἰεΐδουσα μέλος νεοθηλέϊ Ῥώμη· ἔρχεο καρχαλώωσα, τεῖν ὅτι παῖδα δοκεύεις μητρὸς ὑπερτέλλουσαν, ἐπεὶ χάρις ἦδε τοκήων. Ἄνερεις, οἷσι μέμηλε θεουδέα θεσμὰ γεραίρειν, δεῦρό μοι ἀχλυόεσσαν ἀπορρίψαντες ἀνίην χιονέους ἔσσασθε γεγηθότες

ἄψεσι πέπλους, δάκρυ δὲ πενταέτηρον ἀποψήσαντες ὀπωπῆς μέλψομεν εὐφήμοις ὑπὸ χεῖλεσιν εὐποδας ὕμνους, οὐρανίων ὤϊζεν ἐπὶ χθονὶ κληῖθρα πυλάων Αὐσονίων σκηπτοῦχος, ὄλαις δ' ἐπέτασεν ἑορταῖς εὐφροσύνην εὐρεῖαν, ὄλας ἤμβλυσε μερίμνας. ἐξότε γὰρ δούπησεν ἔρισθενὲς ἔργον ἀνάκτων, κῆδος ἔην ἀλίσσων ἀνὰ πτόλιν. ἴλαθι μύθωι, ἴλαθι τολμῆντι, μεγασθενὲς ἤρανε γαίης, ἰλήκοις ἐπέεσσι, καὶ εἰ τεὸν οὖας ὀρίνω βαιὸν ὄσον· μεγάλων γὰρ ἐπερχομένη χάρις ἔργων Ληθαίοις ἐκάλυψε κατηφέα κέντρα ῥεέθροις. καὶ φάος ἠελίοιο φαάντερόν ἐστιν ὀδίτη χειμερίην μετὰ νύκτα, καὶ ἡμερόεσσα γαλήνη ἄνδρας ἀλιπλάγκτους μετὰ κύματα μᾶλλον ἰαίνει. ἴλαθι τολμῆντι, μεγασθενὲς, ἴλαθι μύθωι. Ἦδη μὲν σθυναροῖσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμεῖλοις σφαίρης ἡμιτόμοιο κατήριπε θέσκελος ἄντυξ· μυστιπόλου δ' ἐτίναξεν ἐδέθλια πάντα μελάθρου, πάντα δ' ὑπεσκίρτησεν ἐν ἄστει βάθρα θεμεῖλων, γαῖα δ' ὑπεστενάχιζεν ἐπὶ χρόνον, ἡερίαις δὲ μισγομένη νεφέλησιν ὀμιχλήεσσα κονίη οὐρανίης ἀμάρυγμα μεσημβρινὸν ἔσκεπεν αἴθρης. Χριστὲ μάκαρ, σὺ δὲ σεῖο κατ' ἔνδια χεῖρα ταυύσσας αἵμασιν οὐ μεθέηκας ὑπ' ἀνδροφόνοισι μιῆναι σὴν χθόνα Τελχίνας κακοεργέας· οὐδὲ γὰρ ἔτλης ὄμματος ἀχράντοιο βολῆι πανδερκεῖ λεύσειν αἶμα χυθὲν τεμένεσιν ἀναιμάκτοιο θυηλῆς. οὐδὲ μὲν εὐρύστερνος ὑπώκλασε μέχρι θεμεῖλων νηός, ἀριστώδινος ἐελέμενος ἄμμασι τέχνης· ἀλλὰ μιῆς ἀψίδος ἀπωλίσθησε κεραΐη ἀντολική, σφαίρης τε λάχος κονίησιν ἐμίχθη. ἦν δὲ τὸ μὲν δαπέδοισι, τὸ δ' εἰσέτι (θάμβος ἰδέσθαι) οἷάπερ ἀστήρικτον ὀμίλειν ἐκκρεμῆς αὖραις. πᾶς δὲ κατηφείη βεβωλημένος ἔστενεν ἀνήρ. μή τις ἐμὴν σειρήνα βάλοι νεμεσήμονι μύθωι ἀτραπὸν ἀμνήστοιο διαστείχουσαν ἀνίης· ἠδύτερος μετὰ δάκρυ γέλωσ, μετὰ νοῦσον ὑγείη. οὐχ οὕτως ἀκάχησεν ἀπ' αἰθέρος ἐκχυμένη φλόξ ἀνέρας, ὀππότε νῶτα κατέφλεγεν ἄχλοα γαίης, μυρία καρφομένων ὅτε χεύματα σίζεν ἀναύρων, οὐδ' ὅτε καρποτόκοιο κατὰ χθονὸς οὐρανὸς αἴθρων εὐρὺ χανὼν ὤϊζε πύλας δηλήμονος ὄμβρου καὶ τραφερὸν ξύνωσε πέδον ῥοθίοισι θαλάσσης.

Αὐτὰρ ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀπότροπον ἄλγος ἀκούσας οὐκ ἐπὶ δὴν ἐκάλυψε νόου σέλας, οὐδὲ κατηφῆς ἡρεμέειν τέτληκεν ἀεργέος ἄμμασιν ὄκνου, ἀλλὰ μινυνθαδῆς ἀπεσεῖσατο κέντρον ἀνίης, πρὸς δὲ πόνους ἠῖξε παλινδωμήτορας οἴκου. τῶι δὲ παρεστηκυῖα σακέσπαλος ἔννεπε Ἦρωμῆ· "παγκρατές, ὀλβιόμοιρε Δίκης ἔδος, ἔρμα πολίων, ἤρπασε βασκανίη με, χάρις δὲ τίς ἐστί Μεγαίρης, ὅττι σέθεν ζῶντος ἐπέχραε κάλλει Ἦρωμης. στήθεσιν ἡμετέροισι περιρραγῆς ἔλκος ἀνίσχει· ἀλλά, μάκαρ, (δύνασαι γὰρ ἐφ' ἔλκει φάρμακα πάσσειν) χεῖρα τῆν προτίταινε, ῥηφενέος τροφὸν ὄλβου. πάντα κυβερνητῆρι τεῶι διέπουσα χαλινῶι ὑμετέροισι ὑπέθηκα τροπαιοφόροισι θριάμβοις. ἡρεμέει καὶ Μῆδος ἄναξ καὶ Κελτὶς ὀμοκλή, καὶ ξίφος ὑμετέροισι φιλοτήσιον ὥπασε θῶκοις Ἰνδὸς ἀνήρ, ἐλέφαντας ἄγων καὶ μάργαρα πόντου· Καρχηδῶν γόνυ δοῦλον ἐμοῖς ἔκλινε τροπαίοις. εἰς ἐμὲ φορτὶς ἅπασα φερέσβιον ἐλπίδα τείνει, κύκλιον εἰσορόωσα δρόμον διδυμάνος ἄρκτου, ὥς κεν ἐμοῖς τεκέεσιν ἐπίρρυτον ὄλβον ὀρέξω· ἐμπορίην δ' ἀνάγοντες ἐπιπνεῖουσιν ἀῆται. ταῦτα τεοῖς καμάτοισιν ἐφέσπεται· ἀλλ' ἐπὶ πάσης ἀγλαΐης θημῶνι πεσεῖν ὑπὸ χεύματα Λήθης μήποτε μοι, σκηπτοῦχε, τὸ θέσκελον ἔργον ἐάσης. οὐ γάρ, ἄναξ, εἰ καὶ σε καταπτήσσουσι κλιθέντα Αὐσονίοις θεσμοῖσιν ἀπείρονος ἔθνεα γαίης, εἰ καὶ πᾶσαν ἔδειμας ἐμοὶ πόλιν, οὐποτε δήεις σύμβολον ὑμετέροιο φαάντερον ἄλλο θοώκου." ὥς φαμένη χαρίεντα λιλαίετο χεῖλεα πῆξαι ποσσὶν ἀνακτορέοισιν. ὁ δ' ἴλαον ἠθάδι Ἦρωμῆ δεξιτερὴν ὠρεξεν ὑποκλάζουσαν ἐγείρων. ἦκα δὲ μειδήσας, ἴνα μυρίον ἄλγος ἐλάσσει, εὐφροσύνης πλήθοντας ἀκηδέος ἔκφατο μύθους· "ῥῖψον ἄχος, βασιλεία πόλις, μὴ θυμὸν ὀρίνης· ὥς βέλος οὐ νίκησε τεὸν σάκος οὐδέ τις ἄλλη ἄκλονον ἐστυφέλιξε τῆν φρένα βάρβαρος αἰχμή, μηδὲ βαρυτλήτοισιν ὑποκλάζοιο μερίμνας. τέτλαθι, παμβασιλεία πόλις, μὴ θυμὸν ἀμύξης· καὶ γὰρ ἐμοῖς καμάτοισιν ἀοιδότερην σε τελέσω αὐτὶς ἀναστήσας κορυφὴν εὐάντυγα νηοῦ." Ὡς

φάμενος τεμένεσσι ἐπέιγετο, καὶ τάχα μύθου γείτονος ἔργον ἔην ταχινώτερον· ὀρνύμενος γὰρ ὡς θέμις οὐκ ἀνέμιμνε συνέμπορον ἀσπιδιώτην χρύσειον ἀγνάμπτοιο κατ' αὐχένος ὄρμον ἐλόντα, οὐ χρυσέην τινὰ ῥάβδον ἀεὶ προκέλευθον ἀνάκτων, οὐ στρατὸν ἠνορέησι κεκασμένον εὐπόδος ἤβης, σύνδρομον εὐόπλοιο μελαγκρήπιδα κελεύθου. ἔξαπίνης δ' ἐκάτερθε συνέρρεον ἄλλοθεν ἄλλοι προφθαμένου βασιλῆος· ἐπεκτύπεον δὲ βοεῖαι ἀνδρῶν στεινομένων κανάχιζε δὲ συμμιγῆς ἠχώ. ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νηὸν ἐδύσατο καὶ βάσιν ἔγνω δώματος ἀστυφέλικτον, ὅλην ἔτρεψε μενοιπνὴν ἐς κορυφὴν περίμετρον, ἐπευφήμησε δὲ τέχνην καὶ νόον Ἀνθεμίοιο κεκασμένον ἔμφροني βουλήι. κείνος ἀνὴρ τὰ πρῶτα θεμελίια πῆξατο νηοῦ εὐκαμάτων βουλήισιν ὑποδρήσων βασιλῆων, δεινὸς ἀνὴρ καὶ κέντρον ἐλεῖν καὶ σχῆμα χαράξαι, ὃς τοίχοις ἐνέηκε τόσον σθένος ὅσον ἐρίζειν δαίμονος ἀντιβίοιο βαρυτλήτοισιν ἐρωαῖς. οὐ γὰρ ἀποτμηγέντος ἐρικνήμοιο καρῆνου ὤκλασεν, ἀλλ' ἀδόνητον ἐυκρήπιδι θεμείλωι ἴχνος ἐπεστήριξεν· ἐπὶ προτέροισι δὲ τοίχοις ἰθυστῆρ μεγάλοιο παρ' Αὐσονίοισι θεοῦκου αὐτὶς ἀμωμήτοιο χάριν δωμήσατο κόρησ.

Ἄλλὰ τίς ἂν μέλψειεν ὅπως ὑψαύχενι κόσμωι νηὸν ἀνεζώγησε; τίς ἄρκιός ἐστι χαράξαι μῆτιν ἀριστώδινα πολυσκῆπτρου βασιλῆος; κείνα μὲν, ὧ σκηπτοῦχε, μεμηλότα τέκτονι τέχνῃ λείψομεν, εὐκαμάτων δὲ τεῶν ἐπὶ τέρματα μόχθων ἴξομαι, ἀρτιτέλεστον ἰδὼν σέβας, ὧ ἔπι πάσης θεῖος ἔρωσ ἀκτῖνας ἀνεπτόησεν ὀπωπῆς. πᾶς βροτὸς ἀγλαόμορφον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσας οὐκ ἐπὶ δὴν τέτληκεν ἀναγναμφθέντι τραχήλωι κύκλιον ἀστροχίτωνος ἰδεῖν λειμῶνα χορείης, ἀλλὰ καὶ ἐς χλοάουσαν ἀπήγαγεν ὄμμα κολώνην, καὶ ῥόον ἀνθεμόεντος ἰδεῖν ἐπόθησεν ἀναύρου καὶ στάχυν ἠβώνοντα καὶ εὐδένδρου σκέπας ὕλης πώεά τε σκαίροντα καὶ ἀμφιέλικτον ἐλαίην, ἄμπελον εὐθαλέεσσι ἐπικλινθεῖσαν ὀράμνοισι καὶ χαροποῦ γλαυκῶπιν ὑπὲρ πόντοιο γαλήνην ξαινομένην πλωτῆρος ἀλιβρέκτοισιν ἐρετμοῖς. εἰ δέ τις ἐν τεμένεσσι θεουδέσιν ἴχνος ἐρείσει, οὐκ ἐθέλει παλίνροσον ἄγειν πόδα, θελγομένοις δὲ ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα πολύστροφον αὐχένα πάλλιν· πᾶς κόρος εὐπῆληκος ἐλήλαται ἔκτοθεν οἴκου. τοῖον ἀειφρούρητος ἀμεμφέα νηὸν ἐγείρει κοίρανος ἀθανάτοιο θεοῦ χραισμῆτορι βουλήι. σοῖς γάρ, ἄναξ, καμάτοισιν ἐφέλκεαι ἴλαον εἶναι Χριστὸν ὑπερκύδαντα διαμπερές. οὐ γὰρ ἐρείσαι Ὅσσαν ἐρικνήμιδα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἠθέλες, οὐκ Ὅσσης ὑπὲρ αὐχένα Πήλιον ἔλκειν, ἀμβατὸν ἀνδρομέοισιν ὑπ' ἴχνεσιν αἰθέρα τεύχων· ἀλλ' ὁσίοις μόχθοισιν ὑπέρτερον ἐλπίδος ἔργον ἐξανύσας ὀρέων μὲν ἐπεμβάδος οὔτι χατίζεις, ὡς κεν ἀναΐξιας ἐς οὐρανόν, εὐσεβίης δὲ ἰθυπόροις πτερύγεσσι πρὸς αἰθέρα δῖον ἐλαύνεις. Ἄλλὰ τί δηθύνω λαθικηδέος ἡμαρ ἑορτῆς ὑμνῆσαι; τί δὲ μῦθον ἐλίσομεν ἔκτοθι νηοῦ; ἴομεν ἐν τεμένεσσι, θεὸν δ' ὑμνήσατε μύσται ἰκέσιον καλέοντες ἐμῶν χραισμῆτορα μύθων. Ἄρτι μὲν ἀμβλυνθεῖσα γένυν μετὰ βότρυας ἄρπη ἐσομένης ἀνέμιμνε θερειγενῆς ἔργον ἀμάλλης, ἠέλιος δὲ νότοιο παρὰ πτερόν ἠνία πάλλων αἰγὸς ἐς ἰχθυόεντος ἀθαλπείας ἤλαε μοίρας, ἄρτι κατηφήσαντα λιπὼν ἀφετῆρα βελέμνων. ἤλυθε δ' ἠριγένεια σεβάσμιος, οἰγομένη δὲ ἄμβροτος ἀρτιδόμοιο πύλη μυκήσατο νηοῦ, λαὸν ἔσω καλέουσα καὶ ἤρανον. εὐτε κελαινὴ νύξ μινύθει καὶ πᾶσιν ἀέξεται ἡμάτιον φῶς, ὡς ἐτεδὸν μινύθει μεγάλου νηοῦ φανέντος νύξ ἀχέων καὶ πάντας ἐπέδραμε χάριτος αἴγλη. ἔπρεπέ σοι, σκηπτοῦχε μεγασθενές, ἔπρεπε Ῥώμηι, ἔπρεπεν ἀμβροσίοιο θεοῦ προκέλευθον ἑορτῆς ὑμετέροισι λαοῖσι θύρην νηοῦ πετάσσαι· ἔπρεπεν ἐξείης μετὰ θέσκελον ἡμαρ ἐκεῖνο ζωτόκου Χριστοῦ γενέθλιον ἡμαρ ἰκέσθαι. καὶ δὴ νύξ τετέλεστο προηγέτις εὐπόδος ἠοῦς εὐφροσύνην καλέουσα, θεοῦ δ' ὑπεδέξατο κῆρυξ ἄμβροτος ἀγρύπνοιο Πλάτων κελάδημα χορείης θεσπεσίους τεμένεσσι ἐοῖς, ὅθι μυστίδι φωνῇ παννυχίους Χριστοῦ βιαρκέος ἀνέρες ὕμνους ἀσπασίως ἐβόησαν ἀσιγήτοισιν ἀοιδαῖς. ἀλλ' ὅτε δὴ σκίοεσαν ἀναστείλασα καλύπτρην οὐρανιας ῥοδόπηχης ὑπέδραμεν ἄντυγας αἴγλη, δὴ τότε λαὸς ἅπας

συναγείρετο, πᾶς τε θωώκων ἀρχός, ὑποδρήσων σθεναροῦ βασιλῆος ἐφετμαῖς καὶ Χριστῶι βασιλῆϊ χαρίσια δῶρα κομίζων, ἱκεσίους στομάτεσσι θεουδέας ἦπυεν ὕμνους, ἄργυφον εὐκαμάτοις ὑπὸ χεῖρεσι κηρὸν ἀνάπτων. ἔσπετο δ' ἀρητήρ, ἱερῆς δ' ἐξῆρχε χορείης, ἀρητήρ πολὺς μνος, ὃν ἄξιον εὔρετο νηοῦ Ἀύσονίων σκηπτοῦχος· ὄλης δ' ἐστείνετο Ῥώμης ἀτραπὸς εὐρυάγνια. μολῶν δ' ἐπὶ θέσπιδας αὐλὰς δῆμος ἅπας ἐπέβωσε χαρίσιον, οὐρανίας δὲ ἀχράντους ἐδόκησεν ἐς ἄντυγας ἴχνια θέσθαι. Οἷξατέ μοι κληῖδα θεουδέες, οἷξατε, μύσται, οἷξατε δ' ἡμετέροισιν ἀνάκτορα θέσκελα μύθοις, εὐχολῆν δ' ἐπέεσσι κομίσσατε· καὶ γὰρ ἀνάγκη ἀπτομένους βαλβίδος ἐς ὑμέας ὄμμα τανύσσαι.

Τρισσὰ μὲν ἀντολικῶν ἀναπέπταται ἔνδια κύκλων ἡμιτόμων· ὑψοῦ δὲ μετ' ὄρθιον ἀχένα τοίχων σφαιρῆς τετρατόμοιο λάχος τὸ τέταρτον ἀνέρπει, οἷον ὑπὲρ τριλόφοιο καρήατος, ὑψόθι νώτων, σχῆμα πολυγλήνοισι ταῶς πτερύγεσσι ἐγείρει. κόγχας ταῦτα κάρηνα σοφοὶ τεχνήμονι μύθω ἀνέρες ἠυδάξαντο· τὸ δ' ἀτρεκές, εἴτ' ἀπὸ κόγχου εἰναλίου καλέουσι δαήμονες εἴτ' ἀπὸ τέχνης, αὐτοὶ που δεδάσαι. μέση δ' ἐζώσατο θώκους μυστιπόλους καὶ βάθρα περιδρομα. καὶ τὸ μὲν αὐτῶν ὑστατὴν ὑπὸ πέζαν ἀολλίζουσα συνέλκει ἐγγύτερον περὶ κέντρον ἐπὶ χθονός· ὅσα δ' ἀνίσχει ὑψόθεν, εὐρύνουσι διάστασιν ἄχρι θωώκων ἀργυρέων κατὰ βαιόν, ἀεξομένοισι δὲ κύκλοις αἰὲν ἐπεμβαίνουσαν ἐπειλίσσουσι κεραῖην. Τὴν δὲ μετεκδέχεται κρατεροῖς ἀραρυῖα θεμελίους ἐς βάσιν εὐθύγραμμος ὑπερθε δὲ κύκλιος ἄντυξ, σχήμασιν οὐ σφαιρῆς ἐναλίγκιος, ἀλλὰ κυλίνδρου ἀνδιχα τεμνομένοιο. δύο δ' εὐκίονας ἄλλας κόγχας ἀμφοτέρωθι προβάλλεται ἐς δύοσιν ἔρπειν, οἷάπερ ἐκτανύουσα περιγναμφθέντας ἀγοστούς, λαὸν ὅπως πολὺς μνον ἐοῖς ἀγκάσεται οἴκοις. καὶ τὰς μὲν χρυσείοισιν ἐλαφρίζουσι καρήνοισι στικτοὶ πορφυρέοισιν ἀποστίλβοντες ἀώτοις κίονες, ἡμιτμηγὶ περισταδὸν ἄντυγι κύκλου, ἄχθος ἀερτάζοντες ὑπέρβιον, οὓς ποτε Θήβης Νειλώϊης ἐλόχευσαν ἐυκνήμιδες ἐρίπναι. κίοσι μὲν δοιοῖσιν ἀείρεται ἔνθα καὶ ἔνθα ἀμφοτέρης ἀψίδος ἐδέθλια· τριχθαδίας δὲ ἡμιτελεῖς ἀψίδας ὀλίζοντας ἴχνεσι κόγχης ἄνδρες ὑπειλίξαντο δαήμονες, ὧν ὑπὸ πέζαν κίονες ἰδρύσαντο καρήατα δέσμια χαλκῶι, γλυπτὰ, χρυσεότευκτα, παραπλάζοντα μερίμνας. εἰσὶ δὲ πορφυρέαις ἐπὶ κίοσι κίονες ἄλλαι, ἀγλαὰ Θεσσαλικῆς χλοερῶπιδος ἄνθεα πέτρης· ἔνθα [σὺ] θηλυτέρων ὑπερώϊα καλὰ νοήσεις. σχῆ[μα δ' ὄ]λον φορέουσιν, ὃ νειόθεν ἔστιν ἰδέσθαι· ἔξ δ' [ὑπὸ Θ]εσσαλικοῖσι καὶ οὐ δύο κίοσι λάμπει. ἔστι δὲ θαμβῆσαι νόον ἀνέρος, ὃς ποτε δοιαῖς πῆξατο θαρσαλέως ἐπὶ κίοσι τρισσάκι δοιάς, οὐδὲ βάσιν κενεοῖο κατ' ἠέρος ἔτρεσε πῆξαι. πάντα δὲ Θεσσαλικοῖο μεταίχμια κίονος ἀνήρ λαϊνέοις ἔφραξεν ἐρείσμασιν, ἔνθα κλιθεῖσαι ἐργοπόνους ἀγκῶνας ἐπηρεῖσαντο γυναῖκες. Οὕτως ἀντολικὰς μὲν ἐπ' ἄντυγας ὄμμα τανύσσας θάμβος ἀειδίτητον ἐσόψαι. ἀλλ' ἐπὶ πάσαις ἐκφύεται πολὺς κύκλον ὑπὲρ σκέπας οἷά τις ἄλλη ἀψὶς ἠερόφοιτος, ἀνευρύνουσα κεραῖην ἠέρι κολπωθεῖσαν, ἀίσσει δ' ἄχρι καρήνου ἄχρι βαθυκνήμοιο καὶ ἄντυγος, ἧς κατὰ νῶτον πυθμένας ἐρρίζωσε μέσου κόρυς ἄμβροτος οἴκου. ὥς ἡ μὲν βαθύκολπος ἀνέσσυται ἠέρι κόγχῃ, ὑψόθεν ἀντέλλουσα μία, τρισσοῖσι δὲ κόλποις νέρθεν ἐπεμβεβαυῖα· διατμηγεῖσα δὲ νώτοις πένταχα μοιρηθέντα δοχήϊα φωτὸς ἀνοίγει, λεπταλέαις ὑάλοις κεκαλυμμένα, τῶν διὰ μέσσης φαιδρὸν ἀπαστράπτουσα ῥοδόσφυρος ἔρχται ἠώς.

Διαιρεθεῖσθαι πάλιν τῆς ἀκροάσεως προελέχθησαν οἱ ὑποκείμενοι στίχοι.

Εἰ μὲν πρὸς ἄλλο θέατρον ὑμᾶς συγκαλεῖν συχνῶς ἐπεχείρουν, ὄχλον ἄν τις εἰκότως ἠγήσατο τοῦτο· νῦν γε μὴν εὖ οἶδ' ὅτι πρὸς τὸν νεῶν δραμόντες αὐθις τὸν μέγαν ἐράτε πάντες τῆς ἀκοῆς ὡς τῆς θέας. οὐκοῦν τὸ λοιπὸν προσκαταθήσω τοῦ χρέους. Πάντα καὶ ἐσπερίην τις ἐπὶ κλίσειν ἴσα νοήσει σχήμασιν ἠώοις, ὀλίγων ἄτερ.

οὐ γὰρ ἐν αὐτῇ μεσσάτιον κατὰ χῶρον ἔλιξ περιδέδρ[ομεν] ἄντυξ οἷάπερ ἀντολικοῖς ἐπὶ τέρμασιν, ἥ[χι θυ]ηλῆς ἴδμονες ἀρητῆρες ἐνιδρύσαντο θοώκους ἀργυρέοις στίλβοντας ἀπειρεσίοισι [μετάλλ]λ[οι]ς. ἀλλὰ δύσις πυλεῶνα μέγαν πολυ[δαῖδ]αλ[ον ἴσ]χει, οὐχ ἓνα· τριχθαδίους γὰρ ἔχει κατὰ τέ[λ]σα μελ[ά]θρου. μηκεδανὸς δ' ἐπὶ τοῖσι πύλαις παραπέπ[ταται] αὐλών, δεχνύμενος προσιόντας ὑπ' εὐρ[υπ]όροισι θυρέτροις, μῆκος ἔχων ὅσον εὖρος ἀνάκτορα θέσκελα νηοῦ. χῶρος ὅδε Γραικοῖσι φατίζεται ἀνδράσι νάρθηξ. ἔνθα δέ τις κατὰ νύκτα διαμπερές ἦχος ἀνέρπων εὐκέλαδος Χριστοῦ βιαρκέος οὐατα θέλγει, ὀππόθι τιμήντα θεουδέος ὄργια Δαυὶδ ἀντιπόροις ἰαχῆσιν αἰδέεται ἀνδράσι μύστης, Δαυὶδ πρηϋνόοιο, τὸν ἦνεσε θέσκελος ὀμφή, φωτὸς ἀγακλήεντος, ὅθεν πολύμνος ἀπορρῶξ γαστέρι δεξαμένη τὸν ἀμήτορα παῖδα θεοῦ Χριστὸν ἀνεβλάστησεν ἀπειρογάμοισι λοχεῖαις, μητρώοις δ' ὑπέθηκε τὸν ἄσπορον υἱέα θεσμοῖς. ἐπτὰ δ' ἀνευρύνας ἱερούς πυλεῶνας ἀνοίγει, λαὸν ἔσω καλέοντας ὀμιλαδόν· ἀλλ' ὁ μὲν αὐτῶν ἐνστρέφεται νάρθηκος ἐπὶ στεινοῖο μετώπου ἐς νότον, ὃς δὲ βορῆος ἐπὶ πτερά· τῶν γε μὲν ἄλλων νηοκόρος παλάμησι μεμυκῶτα θαιρὸν ἀνοίγει ἐσπέριον περὶ τοῖχον, ὃς ὕστατός ἐστι μελάθρου.

Πῆι φέρομαι; τίς μῦθον ἀνήρπασε πλαγκτὸν ἀήτης οἷάπερ ἐν πελάγεσσι; μέσον παραδέδρομε νηοῦ χῶρον ὑπερκύδαντα. παλιννόστησον, αἰοιδή, θάμβος ὅπη πανάπιστον ἰδεῖν, πανάπιστον ἀκοῦσαι. εἰσὶ γὰρ ἀντολικούς τε καὶ ἐσπερίους μετὰ κύκλους, κύκλους ἡμιτελεῖς, μετὰ κίονα δίζυγα Θήβης, εὐπαγέες τοῖχοι πίσυρες, γυμνοὶ μὲν ὀραῖσθαι πρό[σθεν,] ἐπὶ πλευρὰς δὲ καὶ ἀρραγέας περὶ νώτους ἀντ[ιπόρο]ις σφιγχθέντες ἐρείσμασιν· εὐκαμάτοις δὲ τέτρ[αχα μο]ιρηθέντες ἐφεδρήσουσι θεμεῖλοις, πέτρ[αις] ἀρραγέεσσιν ἀρηρότες, ὧν διὰ μέσσου ψῆγμα πυριφλέκτοιο λίθου προχοῆσι κεράσσας ἀρμονίην ζύνωσεν ἀνὴρ δωμήτορι τέχνῃ. τοῖς ἔπι μυριόμετρος ἐπιγναμφθεῖσα κεραΐη, οἷάπερ εὐκύκλιοι πολύχρους ἴριδος ἄντυξ, ἡ μὲν ἐπὶ ζεφύρου τρέπεται πτερόν, ἡ δὲ βορῆος ἐς κλίσιν, ἡ δὲ νότοιο, καὶ ὄρθιος ἔγρεται ἄλλη εὖρον ἐπὶ φλογόντα. βάσιν δ' ἀτίνακτον ἐκάστη γείτοσιν ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ συνέμιξε κεραΐαις, ξυνοῦ πηγνυμένην ἐπὶ τέρμονος ὀρνημένη δὲ ἡερίαις κατὰ βαιὸν εὐγνάμπτοις κελεύθοις τῆς πρὶν ὁμογνήτοιο δίσταται. ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀψίδων τὸ μεταξὺ καλοῖς ἀναπίμπλαται ἔργοις. ἔνθα γὰρ ἀλλήλων ἀπονεύμεναι ἦθεσι τέχνης ἡέρα γυμνὸν ἔδειξαν, ἀνέσσεται ἴσα τριγώνωι τοῖχος ἐπικλινθεῖς ὅσον ἄρκιον, ἄχρι συνάφῃ πῆχας ἀμφοτέρωθεν ὁμόζυγος ἄντυγι κύκλου. τέτραχα δ' ἐρπύζων ἀνατείνεται, ὄφρα φανείη ἐν, στε[φάνοι]ς κύκλιοι περίδρομος ὑψόθι νώτου. μέσσα μὲν ἀψ[ίδω]ν, ὅσα κύκλιον ἄντυγα τεύχει, ὀπταλέαις πλίνθοισιν ἀρηρότα δήσατο τέχνῃ, ἄκρα δὲ πετραίοισι κεράατα πῆξε δομαίοις. ἀρμονίαις δ' ἐνέηκε πλάκας μαλακοῦ μολύβδου, ὄφρα κε μὴ λάιγγες ἐπ' ἀλλήλησι δεθεῖσαι καὶ στυφελὰ στυφελοῖσιν ἐπ' ἄχθεσιν ἄχθεα θεῖσαι νῶτα διαθρύψωσι· μεσοδμήτωι δὲ μολύβδωι ἡρέμα πιληθεῖσα βάσις μαλθάσσετο πέτρου. Λαϊνέη δ' ὄλα νῶτα κατεσφῆκωσέ τις ἄντυξ, πάντοθεν εὐδίνητος, ὅπη καὶ ῥίζα καθέρπει σφαίρης ἡμιτόμοιο καὶ ἄντυγές εἰσιν ἐλιγμῶι τοῦ πυμάτου κύκλιοι, τὸν ἀψίδων κατὰ νῶτα ἀνέρες ἐστεφάνωσαν. ἐπὶ προβλήτῃ δὲ κόσμωι ἐκκρεμέες λάιγγες ἔτορνῶσαντο πορείην στεινήν, τερμιόεσσαν· ὅπη καὶ φωσφόρος ἀνὴρ ἄτρομος ἀμφιθέων ἱερούς λαμπτήρας ἀνάπτει. ἐγρομένη δ' ἐφύπερθεν ἐς ἄπλετον ἡέρα πῆληξ πάντοθι μὲν σφαιρηδὸν ἐλίσσεται, οἷα δὲ φαιδρὸς οὐρανὸς ἀμφιβέβηκε δόμου σκέπας· ἀκροτάτης δὲ σταυρὸν ὑπὲρ κορυφῆς ἐρυσίπτωλιν ἔγραφε τέχνῃ. ἔστι δ' ἰδεῖν μέγα θάμβος, ὅπως κατὰ βαιὸν ἰοῦσα εὐρυτέρη μὲν ἔνερθεν, ὑπερθε δὲ μεῖον ἀνέρπει· οὐ μὴν ὀξυκάρηνος ἀνέσσεται, ἀλλ' ἄρα μᾶλλον ὡς πόλος ἡερόφοιτος. ἐπ' εὐκαμάτοις δὲ νῶτοις ἀψίδων ἐπέπηξε βάσιν [πάντοθι δινηθεῖσαν. ἀνερπ[ ]ουσ[ ]ας λαοδόμων παλάμησιν ἀμοιβαδὸν ἔξεσεν οἶμους. εἰσορόων φαίης κτένα [γύρ]ιον, ὧι φύσις [ἀγλαῖην ἐχάραξε[οὐκέτι δ' ἀλλήλη[σιν ὀ]μ[ιλ]αδὸν εἰ[ς ἐν] ἰοῦσα[ι ἀτραπιτοῖ

συνέκυρσαν ἐριχρύσοιο κ[αρή]νου· ἀλλὰ μέση στεφανηδὸν ἄνω[ ]ἄντυξ ἀσκαφέος
χώροιο, τὸν οὐκ ἐ[τέ]χνη.]τύπος σταυροῖο μεσόμ[φα]λος ἔνδοθι κύκλου λεπταλέηι
ψηφίδι χαράσσεται, ὄφρα σαώσηι νηὸν ἀειφρούρητον ὄλου κόσμοιο σωτήρ.
σφαίρης δ' ἡμιτόμου περὶ πυθμένα πεντάκις ὀκτῶ εὐφαέων ἀψίδας ἐτεχνήσαντο
θυρέτρων, ὀππόθεν ἀβροκόμοιο σέλας πορθμεύεται ἡοῦς. Θάμβος ἔχω, τίνα μῆτιν
ἐπήραρεν εὐρέϊ νηῶι ἡμέτερος σκηπτοῦχος, ὅπως δωμήτορι μόχθωι ἀνέρες,
εὐτέχνοισιν ὑποδρήσσοντες ἐδέθλοισ, πλίνθοις ὀπταλέηισιν ἀνεστήσαντο δεθείσας
ἄντυγας ἀψίδων τε καὶ εὐρυπόρου σκέπας οἴκου. καὶ γὰρ ἀνήρ πολύμητις, ἀνειμένος
ἴδμονι τέχνῃ, ἄξυλον εὐρόφοιο τέγος τεχνήσατο νηοῦ. οὐδὲ γὰρ οὐ Φοίνισαν ὑπὲρ
Λιβάνοιο κολώνην οὐδὲ μὲν Ἄλπειων σκοπέλων ἀνὰ δάσκιον ὕλην Ἀσύριοις
δρυτόμοις τις ἀνήρ ἢ Κελτὸς ἀράσων δενδροκόμοις βουπλήγας ἐν ἄλσεσιν, οὐ τίνα
πεύκη, οὐκ ἐλάτην ἐνόησεν ἐπαρκέας οἶκον ἐρέψαι· οὐδὲ μὲν οὐ κυπάρισσον
Ὅροντίδος ἄλσεα Δάφνης, οὐ Πατάρων εὐδενδρος ἀνηέξησεν ἐρίπνη, ἣτις
ἀπειρεσίοιο τέγος νηοῖο πυκάσσηι. καὶ γὰρ ἄναξ πολύμυμος, ἃ μὴ φύσις εὖρε
καλύψαι δένδρεσι μηκεδανοῖσι, λίθων ἐκαλύψατο κύκλοις. οὕτω τετραπόροισιν ἐφ'
ἀψίδεσσι καλύπτρη εὐπήληξ βαθύκολπος ἀείρεται. ἦ τάχα φαίης οὐρανὸν ἐς
πολύκυκλον ἀλώμενον ὄμμα τιταίνειν. Ἄλλ' ἐπὶ [μὲν φαέθοντ]α καὶ ἔσπερον οὔτι
νοήσεις ἀψίδων ὑπένερθεν, ὄλος δ' ἀναπέπτ[αται ἀ]ήρ· ἐς δὲ νότον κελάδοντα καὶ
εἰς κλίσιν ἄβροχον ἄρκτων τοῖχος ἐρισθενέτης ἀνατείνεται ἄχρι γενεῖου ἄντυγος
εὐτροχάλοιο, λέλαμπε δὲ τετράκι δοιαῖς πλησιφαῆς θυρίδεσσι. ἐρήρεισται δ' ὄγε
τοῖχος νεϊόθι λαϊνέοισιν ὑπ' ἴχνεσιν· ἔξ γὰρ ὑπ' αὐτῶι κίονες Αἰ[μ]ο[ν]ίης ἴσοι
χλοάοντι μαράγδωι ἀκαμάτων ξυνοχῆας ἀνεστήσαντο τενόντων, ἔνθα γυναικείων
ἀναφαίνεται ἔνδια θῶκων. τοὺς δὲ χαμαιπαγέες πίσυρες μέγαλοισι [κα]ρήνοισ
κίονες ὀχλίζουσιν ὑπ' ἀστυφέλικτον ἀνάγκην χρυσόκομοι χαρίτεσσι κατήρορ[ι],]ται
Θεσσαλίδος πέτρης ἀμαρύγματα· μέσα δὲ νηοῦ ἔνδια καλλιχόροιο διακρίνουσιν
ἐδέθλων γείτονος αἰθούσης περιμήκεος. οὐ ποτε τοίους κίονας ἐτμήξαντο
Μολοσσίδος ἔνδοθι γαίης, ὑψιλόφους, χαρίεντας, εὐχλοας ἄλσεσι[ ] ἄνθεσι
δαιδαλέοισι τεθηλότας. –Ἄλλὰ καὶ αὐτῆς αἰθούσης κατὰ μέσσον ἐρείσατο τέσσαρας
ἄλλους κίονας Ἀνθέμιος πολυμήχανος ἠδὲ σὺν αὐτῶι πάνσοφον Ἰσιόδωρος ἔχων
νόον· ἀμφοτέρω γὰρ καλλιπόνων βουλήισιν ὑποδρήσσοντες ἀνάκτων νηὸν
ἐδωμήσαντο πελώριον· ἄλλ' ἐνὶ μέτροις μήκεος ἐγγυτέρων μὲν ὀλίζοντες, ἐκ δὲ
τιθήνης τῆς αὐτῆς χλοεροῖσιν ἀποστίλβουσιν ἰώτοις. ἀλλὰ γὰρ οὐ στοιχηδὸν
ἐπισχερῶ εὐπόδας οὔτοι πυθμένας ἐρρίζωσαν, ἐφεδρήσσουσι δὲ γαίῃ ἀντίοι
ἀλλήλοισι δῶ δυσίν· ὧν κατὰ κόρσης τετραπόροις σειρήισιν ἐπειλιχθεῖσα κεραΐη
νῶτον ὑπεστήριξε γυναικείοισιν ἐδέθλοισ, ἐγγύθι δ' ἔστι πύλη βορεώτιδος ἐς κλίσιν
αὖρης, λαδὸν ἀπιθύνουσα πρὸς ἀχράαντα λοετρά, ἀνδρομέου βιότοιο καθάρσια, τῶν
ἄπο λυγρῆ σμῶδιξ ὠλεσίθυμος ἐλαύνεται ἀμπλακιάων.

Τέτρασι δ' ἐξείης ἐπὶ κίοισιν, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἀβροῖς, Θεσσαλικοῖσι, πρὸς
ἀμφιλύκην τε καὶ ἠῶ αἰθούσης κατὰ μῆκος ἐλίσσειται ἔργα κυλίνδρων ἡμιτόμοις
ἀτάλαντα διοδητήτους παρὰ τοίχους, τρητὰ, διαστείχουσιν ἀνειμένα· πρὸς μὲν ἀήτην
ἀρκτωῖον ξυνοχῆας ἀνακλίνουσι θυρέτρων διζυγέων· νότιον δὲ ποτὶ πτερόν, ἄντα
πυλάων, εὐτύκτους κενεῶνας ἐειδομένους τινὶ παστῶι· πρὸς δὲ φάος καὶ νύκτα
πάλιν δύο κίονας ἄλλους Αἰμονίου δοιοῦς τε περικλύστου Προκονήσου, στήμονας,
ὑψιλόφους, πυλέων ἄγχιστα παγέντας. ἄλλ' ἐπὶ μὲν φαέθοντα πύλη μία, πρὸς δὲ
κελαινῆς νυκτὸς ἔδος δισην ἐπὶ δικλῖδα λαὸς ὀδεύει. Δῆεις καὶ νοτῖν βορεώτιδι
πᾶσαν ὁμοίην μηκεδανὴν αἴθουσαν, ἔχει δὲ τι καὶ πλέον ἦδε· τείχει γὰρ τινὶ χώρον
ἀποκρινθέντα φυλάσσει Ἀysonίων βασιλῆϊ θεοστέπτοις ἐν ἑορταῖς. ἔνθα δ' ἐμὸς
σκηπτοῦχος ἐφήμενος ἠθάδι θῶκωι μυστιπόλοισ βίβλοισιν ἐὴν ἐπέτασεν ἀκουήν.
ἴσα δὲ τοῖς ὑπένερθε καὶ ὑψόθι πάντα νοήσει θηλυτέρην αἴθουσαν ἐς ἀμφοτέρας τις

ἀνελθών· ἡ γὰρ ὑπερτέλλουσα πρὸς ἔσπερον οὐκέτι δοιαῖς ἴση ταῖς ἐτέρησιν, ὑπὲρ νάρηκος ἰοῦσα. Ἄλλα καὶ ἀμβροσίοιο πρὸς ἐσπέριον πόδα νηοῦ τέτρασιν αἰθούσησι περιδρομον ὄψαι αὐλήν, ὧν μία μὲν νάρθηκι συνάπτεται, αἶ γε μὲν ἄλλαι πεπταμέναι τελέθουσι πολυσχιδέεσσι κελεύθοις. μηκεδανῆς δ' ἐρίτιμον ἐς ὄμφαλὸν ἴσταται αὐλῆς εὐρυτάτη φιάλη τις, Ἰασσίδος ἔκτομος ἄκρης, ἔνθα ῥόος κελαδῶν ἀναπάλλεται ἥρι πέμπειν ὄλκον ἀναθρώσκοντα βίηι χαλκήρεος αὐλοῦ, ὄλκον ὄλων παθέων ἐλατήριον, ὁππότε λαὸς μηνὶ χρυσοχίτωνι, θεοῦ κατὰ μύστιν ἑορτήν, ἐννουχίους ἄχραντον ἀφύσσεται ἄγγεσιν ὕδωρ· ὄλκον ἀπαγγέλλοντα θεοῦ μένος· οὐ γὰρ ἐκείνοις οὐποτε πυθομένοισιν ἐπέχραεν ὕδασιν εὐρώς, εἰ καὶ πουλυέτηρον ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πηγῆς κάλπιδος ἐν γυάλοισιν ἐελμένα δώμασι μίμνοι. λαότορον δ' ἀνὰ τοῖχον ἐϋγραφα δαίδαλα τέχνης πάντοθεν ἀστράπτουσιν. ἀλισταφέος Προκονήσου ταῦτα φάραγξ ἐλόχευσε. πολυτμήτων δὲ μετάλλων ἀρμονίη γραφίδεσσι ἰσάζεται· ἐν γὰρ ἐκείνῃ τετρατόμοις λάεσσι καὶ ὀκτατόμοισι νοήσεις ζευγνυμένας κατὰ κόσμον ὁμοῦ φλέβας· ἀγλαίην δὲ ζωοτύπων λάιγγες ἐμιμήσαντο δεθεῖσαι.

Πολλὰς δ' ἔνθα καὶ ἔνθα περὶ πλευράς τε καὶ ἄκρας ἄντυγας ἀμβροσίοιο κατόψαι ἔκτοθι νηοῦ αὐλὰς ἀσκεπέας· τόδε γὰρ τεχνήμονι κόσμῳ ἠνύσθη περὶ σεμνὸν ἀνάκτορον, ὄφρα φανείη φέγγεσιν εὐγλήνοισι περιρρυτον ἠριγενείης. Καὶ τίς ἐριγδοῦποισι χανῶν στομάτεσσιν Ὀμήρου μαρμαρέους λειμῶνας ἀολλισθέντας ἀείσει ἠλιβάτου νηοῖο κραταιπαγέας περὶ τοίχους καὶ πέδον εὐρυθέμειλον; ἐπεὶ καὶ χλωρὰ Καρύστου νῶτα μεταλλευτήρι χάλυψ ἐχάραξεν ὀδόντι καὶ Φρύγα δαιδαλέοιο διέθρισεν αὐχένα πέτρου, τὸν μὲν ἰδεῖν ῥοδόεντα, μεμιγμένον ἥρι λευκῶι, τὸν δ' ἄμα πορφυρέοισι καὶ ἀργυφέοισιν ἰώτοις ἀβρὸν ἀπαστράπτοντα. πολὺς δ' εὐπήχεϊ Νείλῳ φορτίδα πιλῆσας ποταμίτιδα λᾶας ἀνίσχων πορφύρεος λεπτοῖσι πεπασμένος ἀστράσι λάμπει. καὶ χλοερὸν λάιγγος ἴδοις ἀμάρυγμα Λακαίνης μάρμαρά τε στράπτοντα πολυπλάγκτοισιν ἐλιγμοῖς, ὅσα φάραγξ βαθύκολπος Ἰασσίδος εὔρε κολώνης, αἶμαλέωι λευκῶι τε πελιδνωθέντι κελεύθους λοξοτενεῖς φαίνουσα, καὶ ὁππόσα Λύδιος ἀγκῶν ὠχρὸν ἐρευθήεντι μεμιγμένον ἄνθος ἐλίσσω· ὅσα Λίβυς φαέθων, χρυσέωι σελαγίσματι θάλπων, χρυσοφανῆ κροκόεντα λίθων ἀμαρύγματα τεύχει ἀμφὶ βαθυπρήωνα ῥάχιν Μαυρουσίδος ἄκρης· ὅσα τε Κελτικὴ ἀνεῖχε βαθυκρύσταλλος ἐρίπνη χρωτὶ μέλαν στίλβοντι πολὺ γλάγος ἀμφιβαλοῦσα ἔκχυτον, ἦι κε τύχησιν, ἀλώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα· ὅσα τ' Ὀνουξ ἀνέηκε διαυγάζοντι μετάλλῳ ὠχρίων ἐρίτιμα, καὶ Ἀτρακίς ὁππόσα λευροῖς χθῶν πεδίοις ἐλόχευσε καὶ οὐχ ὑψαύχενι βήσση, πῆι μὲν ἄλις χλοάοντα καὶ οὐ μάλα τῆλε μαράγδου, πῆι δὲ βαθυνομένου χλοεροῦ κυανώπιδι μορφῆι· ἦν δέ τι καὶ χιόνεσσιν ἀλίγκιον ἄγχι μελαίνης μαρμαρυγῆς, μικτὴ δὲ χάρις συνεγείρετο πέτρου. Πρὶν δὲ πολυτμήτοιο σέλας ψηφίδος ἰκέσθαι, λεπτὰς λαοτόρος παλάμηι λάιγγας ὑφαίνων μαρμαρέας ἔγραψε μετὰ πλάκας ἐς μέσα τοίχων σύνδετον εὐκάρποισι κέρας βεβριθὸς ὀπώραις καὶ ταλάρους καὶ φύλλα, κατ' ἀκρεμόνων δὲ χαράσσει ἐξομένην ὄρνιθα. μετ' εὐκεράους δὲ κελεύθους κλήμασι χρυσοκόμοισι περιδρομος ἄμπελος ἔρπει, δεσμὸν ἐλιξοπόρον σκολιοῖς πλέξασα κορύμβοις· ἠρέμα δὲ προένευκεν, ὅσον καὶ γείτονα πέτρην βαιὸν ἐπισκιάειν ἐλικώδει πλέγματι χαίτης. αἰθούσης τάδε πάντα καλοὺς περινεῖσεται οἴκους. ἀλλὰ καὶ ὑψιλόφοις ἐπὶ κίοισιν, ἔνθοδι πέξης λαϊνῆς προβλήτος, ἔλιξ πολύκεστος ἀκάνθης ὑγρὰ διερπύζων ἀνελίσσετο, δεσμὸς ἀλήτης, χρύσεος, ἡμερόεις, ἀκίδα τρηχεῖαν ἐλίσσω· μάρμαρα δ' ὄμφαλόεντα περιστέφει εἴκελα δίσκοις πορφυρέοις, στίλβοντα χάριν θελξίφρονα πέτρης. πᾶν δὲ πέδον στορέσασα Προκονήσοιο κολώνη ἀσπασίως ὑπέθηκε βιαρκεί νῶτον ἀνάσση· ἠρέμα δὲ φρίσσουσα διέπρεπε Βοσπορὶς αἴγλη ἀκροκελαινιόωντος ἐπ' ἀργεννοῖο μετάλλου. Χρυσεοκολλήτους δὲ τέγος ψηφίδας ἐέργει, ὧν ἄπο μαρμαίρουσα χύδην

χρυσόρρυτος ἀκτὶς ἀνδρομέοις ἄτλητος ἐπεσκίρτησε προσώποις. φαίη τις Φαέθοντα μεσημβρινὸν εἶαρος ὥρηι εἰσοράαν, ὅτε πᾶσαν ἐπεχρύσωσεν ἐρίπνην. καὶ γὰρ ἐμὸς σκηπτοῦχος, ὅλης χθονὸς εἰς ἓν ἰούσης, βάρβαρον Αὐσονίον τε πολύτροπον ὄλβον ἀγείρας, λάϊνον οὐκ ἔκρινεν ἐπαρκέα κόσμον ἐδέθλοισ ἀμβροσίου νηϊοῦ θεουδέος, ᾧ ἔνι πάσης ἐλπίδος εὐφροσύνην ὑπεραυχέα θήκατο Ῥώμη· ἀλλὰ καὶ ἀργυρέοιο χύδην οὐ φείσατο κόσμου. ἐνθάδε Παγγαίιοιο ῥάχισ καὶ Σουνιάς ἄκρη ἀργυρέας ὤϊξαν ὅλας φλέβας· ἐνθάδε πολλοὶ ἡμετέρων θημῶνες ἀνωίχθησαν ἀνάκτων. καὶ γὰρ ὅσον μεγάλοιο πρὸς ὄρθιον ἄντυγα νηοῦ χῶρον ἀναιμάκτοισιν ἀπεκρίναντο θηηλαῖς, οὐκ ἐλέφας, οὐ τμήμα λίθων ἢ χαλκὸς ὀρίζει, ἀλλ' ὅλον ἐθρίγκωσεν ὑπ' ἀργυρέοισι μετάλλοις. οὐδὲ μὲν οὐ μούνοισ ἐπὶ τείχεσιν, ὀππόσα μύστην ἄνδρα πολυγλώσσοιο διακρίνουσιν ὀμίλου, γυμνάς ἀργυρέας ἔβαλε πλάκας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς κίονας ἀργυρέοισιν ὄλους ἐκάλυψε μετάλλοις, τηλεβόλοισ σελάεσσι λελαμπότας, ἐξάκι δοιούς· οἷς ἔπι, καλλιπόνοιο χερὸς τεχνήμονι ῥυθμῶι, ὀξυτέρους κύκλιοιο χάλυψ κοιλήνατο δίσκουσ, ᾧν μέσον ἀχράντοιο θεοῦ δείκηλα χαράξας ἄσπορα δυσαμένου βροτέης ἰνδάλαματα μορφῆς, πῆι μὲν εὐπτερύγων στρατὸν ἔξεσεν ἀγγελιάων ἀυχενίων ξυνοχῆα κατακλίνοντα τενόντων (οὐ γὰρ ἰδεῖν τέτληκε θεοῦ σέβας οὐδὲ καλύπτρη ἀνδρομέηι κρυφθέντος, ἐπεὶ θεὸς ἐστὶν ὀμοίως ἐσάμενος καὶ σάρκα λυτήριον ἀμπλακιάων), πῆι δὲ θεοῦ κήρυκας ὀδοὺς ἤσκησε σιδήρου τοὺς προτέρους, πρὶν σάρκα λαβεῖν θεόν, ᾧν ἀπὸ φωνῆς ἐσσομένου Χριστοῦιο διέπτατο θέσπισ ἀοιδῆ. οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτῶν παραδέδρομεν εἶδεα τέχνη, οἷς κύρτος νεπόδων τε τὸ δίκτυον, οἷτε χαμηλὰ ἔργα βίου προλιπόντες ἀλιτρονόους τε μερίμνας οὐρανίου βασιλῆος ἐφωμάρτησαν ἐφετμηῆι, ἀνέρας ἀγρεύοντες, ἀπ' ἰχθυβόλοιο τε τέχνης ζωῆς ἀθανάτοιο καλῆν τανύσαντο σαγήνην. ἄλλοθι δὲ Χριστοῦιο κατέγραφε μητέρα τέχνη, φέγγεος ἀεναίοιο δοχήϊον, ἧς ποτε γαστήρ γαστέρος ἐργατίνην ἀγίοις ἐθρέψατο κόλποισ. ἐς δὲ μέσας ἱεροῦ πλάκας ἔρκεος, αἶ περι φῶτας εὐιέρους τεύχουσι μεταίχμια, γράμμα χαράσσει ἢ γλυφῆς ἔν πολύμυθον· ἀολλίζει γὰρ ἀνάσσης οὐνομα καὶ βασιλῆος· ἴσον γε μὲν ὀμφαλοέσση ἀσπίδι μεσσατίοισι τύπον κοιλήνατο χῶροις σταυρὸν ἀπαγγέλλουσα. διὰ τρισῶν δὲ θυρέτρων ἔρκος ὄλον μύστησιν ἀνοίγεται· ἔν γὰρ ἐκάσθῃ πλευρῆι βαιὰ θύρετρα διέτμαγεν ἐργοπόνος χεῖρ. Χρυσείης δ' ἐφύπερθε παναχράντοιο τραπέζης ἄσπετος εὐρυκέλευθον ἐς ἡέρα πύργος ἀνέστη, τετραπόροις ἀψῆσιν ἐπ' ἀργυρέησιν βεβηκῶς. κίοισ δ' ἀργυρέησιν ἀείρεται, ᾧν ἐπὶ κόρσης ἀργυρέους ἴδρυσε πόδας τετράζυγος ἀψῆς. ὑψόθῃ θ' ἀψίδων ἀνατείνεται οἶά τε κῶνου εἶκελον, ἀλλ' οὐ πάμπαν ὀμοίον· οὐ γὰρ ἐλίσσει νειόθεν εὐκύκλιοιο περίτροχον ἄντυγα πέζης, ἀλλὰ τις ὀκτάπλευρος ἔφω βάσις, ἐκ δὲ κελεύθου εὐρυτέρης κατὰ βαιὸν ἐς ὀξυκόρυμβον ἀνέρπει, ὀκτῶ δ' ἀργυρέας τανύει πλάκας· ἀρμονίης δὲ ζευγνυμένης δολιχῆ ῥάχισ ἴσταται· αἶ δὲ τριγῶνοις εἰδόμεναι μίσγουσι πόρους ὀκτάζυγος οἶμου εἰς ἓν ἀγειρομένους κορυφῆς σημήϊον ἄκρης· ὀππόθῃ καὶ κρητῆρος ὑπῆραρεν εἰκόνα τέχνη χεῖλεά τε κρητῆρος ὑποκλασθέντα πετῆλων εἶδος ἐμορφώσαντο. μέσῳ δ' ἐνεθήκατο χῶρωι ἀργυρέον στίλβοντα πόλου τύπον· ὑψόθῃ δ' αὐτοῦ σταυρὸς ὑπερτέλλων ἀναφαίνεται· ἴλαος εἶη. ἀψίδων δ' ἐφύπερθεν ἔλιξ πολύκεστος ἀκάνθης πέζα διερπύζει νέατον περι πυθμένα κῶνου. ὀρθοτενεῖς ἀκτῆνας, ἴσας εὐῶδεῖ καρπῶι ὀγγνης καλλικόμοιο, διακριδὸν ὑψόθῃ φαίνει λαμπομένας σελάεσσιν, ὑπερτέλλουσι δὲ πέζης. ὀππόθῃ δ' ἀλλήλοισιν ἀρηρότα πείρατα πέζης ἀρμονίην τεύχουσιν, ἐνιδρύσαντο παγέντας ἀργυρέους κρητῆρας. ἐπὶ κρητῆρι δ' ἐκάστωι πυρσοφόρους στήσαντο, λιπαυγέα δείκελα κηροῦ, κόσμον ἀπαγγέλλοντα καὶ οὐ φάος· ἀργυρέοισ γὰρ πάντοθῃ τορνωθέντα περιστίλβουσι μετάλλοις φαιδρὰ λεαινομένοισιν· ἀπυρσεύτωι δ' ἀμαρυγῆι ἀργυρέην ἀκτῆνα καὶ οὐ φλόγα κηρὸς ἰάλλει. κίοισ δὲ χρυσέαις ἱερῆς πάγχρυσα τραπέζης νῶτα κατηρείσαντο, κατὰ χρυσέων δὲ θεμεῖλων ἴσταται, ἀφνειῶν δὲ λίθων ποικίλλεται αἶγλη. Πῆι

φέρομαι; πῆι μῦθος ἰὼν ἀχάλινος ὄδευει; ἴσχεο τολμήσασα μεμυκῶτι χεῖλει φωνή, μηδ' ἔτι γυμνώσειας ἃ μὴ θέμις ὄμμασι λεύσσειν. μυστιπόλοι δ' ὑπὸ χερσίν, ὅσοις τόδε θεσμὰ κελεύει, Σιδονίης φοίνικι βεβαμμένον ἄνθει κόχλου φᾶρος ἐφαπλώσαντες ἐρέψατε νῶτα τραπέζης, τέτρασι δ' ἀργυρέησιν ἐπὶ πλευρήσιν καλύπτρας ὀρθοτενεῖς πετάσαντες ἀπείρονι δείξατε δήμῳ χρυσὸν ἄλις καὶ φαιδρὰ σοφῆς δαιδάλατα τέχνης. ὦν μία μὲν ποίκιλλε σέβας Χριστοῦ προσώπου· τοῦτο δὲ καλλιπόνιο φυτεύσατο χεῖρεσι τέχνης οὐ γλυφίς, οὐ ραφίδων τις ἐλαυνομένης διὰ πέπλων, ἀλλὰ μεταλλάσσουσα πολύχροα νήματα πῆνη, νήματα ποικιλόμορφα, τὰ βάρβαρος ἤροσε μύρμηξ. χρυσοφαῆς δ' ἀμάρυγμα βολαῖς ῥοδοπήχεος ἠοῦς ἀπλοῖς ἀντήστραψε θεοκράντων ἐπὶ γυίων, καὶ Τυρίη πόρφυρε χιτῶν ἀλιανθέϊ κόχλω, δεξιὸν εὐτύκτοις ὑπὸ νήμασιν ὤμον ἐρέπτων· κεῖθι γὰρ ἀμπεχόνης μὲν ἀπωλίσθησε καλύπτρη, καλὰ δ' ἀνερπύζουσα διὰ πλευρῆς ὑπὲρ ὤμου ἀγκέχυται λαιοῖο· γεγύμνωται δὲ καλύπτρης πῆχως καὶ θέναρ ἄκρον. ἔοικε δὲ δάκτυλα τείνειν δεξιτερῆς, ἄτε μῦθον ἀειζώνοντα πιφαύσκων, λαιῆι βίβλον ἔχων ζαθέων ἐπίστορα μύθων, βίβλον ἀπαγγέλλουσαν, ὅσα χραισιμήτορι βουλῆι αὐτὸς ἄναξ ἐτέλεσεν ἐπὶ χθονὶ ταρσὸν ἐρείδων. πᾶσα δ' ἀπαστράπτει χρυσῆ στολίσ· ἐν γὰρ ἐκείνῃ τρητὸς λεπταλέος περὶ νήματα χρυσὸς ἐλιχθεῖς, σχήμασιν ἢ σωλῆνος ὁμοῖος ἢ τινος αὐλοῦ, δέσμιος ἡμερόεντος ἐρείδεται ὑψόθι πέπλου, ὄξυτέραις ραφίδεσσι δεθεῖς καὶ νήμασι Σηρῶν. ἰστάμενοι δ' ἐκάτερθε δῶ κήρυκε θεοῖο, Παῦλος, ὅλης σοφίης θεοδέγμωνος ἔμπλεος ἀνήρ, καὶ σθεναρὸς κληιδουῆχος ἐπουρανίων πυλεώνων, αἰθερίοις δεσμοῖσιν ἐπιχθονίοις τε κελεύων· ὃς μὲν ἐλαφρίζει καθαρῆς ἐγκύμονα ῥήτρης βίβλον, ὁ δὲ σταυροῖο τύπον χρυσῆς ἐπὶ ῥάβδου. ἄμφω δὲ στολίδεσσι ὑπ' ἀργυρέησι πυκάζει πῆνη ποικιλόεργος· ἐπ' ἀμβροσίων δὲ καρήνων νηὸς ἐκολπώθη χρύσεος, τριέλικτον ἐγειρῶν ἀγλαίην ἀψίδος· ἐφεδρήσει δὲ βεβηκῶς τέτρασι χρυσεῖοις ἐπὶ κίοσι. χεῖλεσι δ' ἄκροις χρυσοδέτου πέπλοιο κατέγραφεν ἄσπετα τέχνη ἔργα πολισοῦχων ἐριούνια παμβασιλῆων· πῆι μὲν νουσαλέων τις ἀκέστορας ὄψεται οἴκους, πῆι δὲ δόμους ἱερούς. ἐτέρωθι δὲ θαύματα λάμπει οὐρανίου Χριστοῦ χάρις δ' ἐπιλείβεται ἔργοις. ἐν δ' ἐτέροις πέπλοισι συναπτομένους βασιλῆας ἄλλοθι μὲν παλάμαις Μαρίας θεοκύμωνος εὖροις, ἄλλοθι δὲ Χριστοῦ θεοῦ χερί· πάντα δὲ πῆνης νήμασι χρυσοπόρων τε μίτων ποικίλλεται αἴγλη. Πάντα μὲν ἀγλαίῃ καταειμένα, πάντα νοήσεις ὄμμασι θάμβος ἄγοντα· φαεσφορίην δὲ λιγαίνειν ἐσπερίην οὐ μῦθος ἐπάρκιος. ἢ τάχα φαίης ἐννύχιον Φαέθοντα καταυγάζειν σέβας οἴκου. καὶ γὰρ ἐμῶν πολύμητις ἐπιφροσύνη βασιλῆων ἀντιπόροις ἐλίκεσσι πολυγνάμπτοισι δεθεῖσας πλεκτὰς χαλκελάτους δολιχὰς ἐτανύσσατο σειρὰς λαϊνῆς προβλήτος ἀπ' ἄντυγος, ἧς ἐπὶ νώτῳ νηὸς ἀερσικάρηνος ἐρείσατο ταρσὰ καλύπτρης. αἱ δὲ κατειβόμεναι περιμήκεος ἔκποθεν οἴμου ἀθρόαι αἴσσοσι κατὰ χθόνα· πρὶν δ' ἀφικέσθαι ἐς πέδον, ὑψικέλευθον ἀνεκρούσαντο πορείην. καὶ χορὸν ἐκτελεύουσιν ὁμόγνιον. ἐκ δὲ νυ σειρῆς ἀργυρέους στεφανηδὸν ἀπ' ἠέρος ἤψατο δίσκους ἐκκρεμέας περὶ τέλσα μέσου τροχάοντα μελάθρου. οἱ δὲ καθερπύζοντες ἀφ' ὑψιπόροιο κελεύθου ἀνδρομέων κυκληδὸν ὑπερτέλλουσι καρήνων. τοὺς μὲν ἀνήρ πολυῖδρις ὄλους ἐτόρησε σιδήρῳ, ὄφρα κεν ἐξ ὑάλιο πυρικμήτοιο ταθέντας οὐριάχους δέξαιτο καὶ ἐκκρεμές ἀνδράσιν εἴη φέγγεος ἐννυχίοιο δοχήϊον. οὐδ' ἐνὶ δίσκοις μούνοις φέγγος ἔλαμπε φιλέννυχον· ἀλλ' ἐνὶ κύκλῳ καὶ μεγάλου σταυροῖο τύπον πολύωπα νοήσεις, γείτονα μὲν δίσκοιο, πολυτρήτοισι δὲ νώτοις ἄγγος ἐλαφρίζοντα σελασφόρον. εὐσελάων δὲ κύκλιος ἐκ φαέων χορὸς ἴσταται. ἢ τάχα φαίης ἐγγύθεν ἀρκτούροιο δρακοντείων τε γενεῶν οὐρανίου στεφάνοιο λελαμπότα τείρεα λεύσσειν. Οὕτω μὲν κατὰ νηὸν ἐλίσσεται ἐσπερὶ φλόξ, φαιδρὸν ἀπαστράπτουσα· μέσῳ δ' ἐνὶ μείονι κύκλῳ δευτατίου στεφάνοιο σελασφόρον ἄντυγα δήεις, μεσοπαγῆς δ' ἐπὶ κέντρον ἀπ' ἠέρος ἄλλος ὀρούσας δίσκος ἐὺς σελάγιζε· φυγὰς δ' ἀπελαύνεται ὄρφνη. Ἐγγύθι

δ' αἰθούσης παρὰ κίονας ἔνθα καὶ ἔνθα μουνοφανῆ λαμπτήρα διακριδὸν ἄλλον ἀπ' ἄλλου ἐξείης ἀνέθηκαν· ὄλον δ' ἐπὶ μῆκος ὁδεύει τηλεπόρου νηϊο· κύτος δ' ὑπέθηκαν ἐκάστωι ἀργύρεον, πλάστιγγι πανεῖκελον, ὧι ἐνὶ μέσσωι εὐφαέος κρητῆρες ἐφεδρήσουσιν ἐλαίου. οὐ μὴν ἰσοτενῆς τις ὄλοις μία πέζα καθέρπει, πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα σὺν ἀγλαΐησι νοήσεις νήδυμα κυμαίνοντα· πολυστρέπτου δ' ἀπὸ σειρῆς ἠερίαις βαθμηδὸν ἐπαστράπτουσι κελεύθοις. οὕτω καὶ δικόρυμβον Ἰγὰς σελάγισμα φαίνει, ἠμιτόμου ταύριοι καταγραφθεῖσα μετώποις. ἀλλὰ καὶ ἀργυρέας τις ἴδοι νέας· ἐμπορίας δὲ φόρτον ἀερτάζουσι φαεσφόρον· ἐκκρεμέες δὲ εὐφαέος πλώουσι κατ' ἠέρος ἀντὶ θαλάσσης οὐδὲ νότον τρομέουσι καὶ ὀψεδύοντα Βοώτην. ἐς δὲ βαθὺ κρηπίδος ἐδέθλιον ἀβρὰ νοήσεις δούρατα δικραῖοιο μέσον τροχάοντα σιδήρου, ὧν ἔπι νηοπόλοιο φάλαγξ διανείσσεται αἴγλης ἰθυπόροις κανόνεσσιν ἐρευθομένοισι δεθεῖσα. ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ πέζαν, ὅπῃ καὶ πυθμένας ἀβραὶ κίονες ἰδρύσαντο, τὰ δ' ὑψόθεν εἰσὶ καρήνων τοίχων μηκεδανῆσι παραστείχοντα κελεύθοις. Ναὶ μὴν οὐδ' ἀσέλαστα μάτην ἐλέλειπτο καρήνου ταρσὰ βαθυστέρνοιο· περὶ προβλήτι δὲ πέτρῳ ἄζυγας εὐδίνητον ἐς ἄντυγα λαμπάδας ἄψας χαλκεῖοις σταλίκεσσιν ἀνήρ ἐνεδήσατο μύστης. ὥς δ' ὅτε παρθενικὴν τις ἐὴν βασιληΐδα κούρην ἀμφιέπων χαρίεντα κατ' αὐχένος ὄρμον ἐλίξει χρυσοδέτου στράπτοντα πυραυγεί λυχνίδος αἴγλη, οὕτω ἐμὸς σκηπτοῦχος ἐπήραρεν ἄντυγι πάσῃ φάεα κυκλοφόρητα, συνέμπορα πάντοθι πέζης. Ἔστι καὶ ἀργυρέαις ἐπὶ κίοισιν, ὑψόθι κόρσης, στεινὴ πυρσοφόροισιν ἐπίδρομος οἶμος ὀδίταις, πλησιφαῆς, φαιδροῖσιν ἀποστίλβουσα κορύμβοις· κείνα γὰρ ἢ κώνοισιν ὀριτρεφέεσσιν ὁμοῖα δένδρεά τις καλέσειεν ἢ ἀβροκόμοις κυπαρίσσοις. εἰσὶ μὲν ὄξυκάρηνα, περιτροχάουσι δὲ κύκλοι εὐρύτεροι κατὰ βαιόν, ἕως ἐπὶ λοίσθιον ἔλθῃς ἄντυγος, ἢ περὶ πρέμνον ἐλίσσεται· ἐν δὲ νυ κείνοις ἄνθος ἀνεβλάστησε πυρισπόρον. ἀντὶ δὲ ῥίζης ἀργυρέους κρητῆρας ἴδοις ὑπένερθε παγέντας δένδρεσι πυρσοκόμοισι. μέσον γε μὲν ἄλσεος ἀβροῦ ἀμβροσίου σταυροῖο τύπος φαεσίμβροτον αἴθει φέγγος, ἐϋγλήνοισι πεπαρμένον ἄμμασιν ἤλων. Μυρία δ' αἰολόμορφον ἀνάκτορον ἐντὸς ἔεργει ἄλλα πολυγνάμπτοισι μετάρσια φάεα σειραῖς· καὶ τὰ μὲν αἰθούσησιν ἀναίθεται, ἄλλα δὲ μέσσωι, ἄλλα δὲ πρὸς φαέθοντα καὶ ἔσπερον, ἄλλα καρήνοις, ἔκχυτον ἀστράπτοντα πυρὸς φλόγα· νύξ δὲ φαεινὴ ἡμάτιον γελώσα ῥοδόσφυρος ἐστὶ καὶ αὐτή. καὶ τις ἀνήρ στεφάνοιο χοροστασίης τε δοκεύων δένδρεα φεγγήεντα λιπαλγέα θυμὸν ἰαίνει, ὃς δὲ πυρισεῖρητον ἐπακτρίδα, θέλγεται ἄλλος εἰσορῶν λαμπτήρα μονάμπυκα, σύμβολον ἄλλος οὐρανοῦ Χριστοῖο νόον λαθικηδέα τέρπει. ὥς δ' ὅταν ἀννεφέλοιο δι' ἠέρος ἄνδρες ὀδίται ἀστέρας ἄλλοθεν ἄλλον ἀναθρώσκοντας ἰδόντες ὃς μὲν ἀποσκοπέει γλυκὺν Ἔσπερον, ὃς δ' ἐπὶ Ταύρωι θυμὸν ἀποπλάζει, γάνυται δὲ τις ἀμφὶ Βοώτην, ἄλλος ἐπ' Ὁρίωνα καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης ὄμμα φέρει· πολλοῖς δὲ πεπασμένος ἀστράσιν αἰθῆρ ἀτραπιτοῦς ὦϊξεν, ἔπεισε δὲ νύκτα γελάσσαι· οὕτω καλλιχόροιο κατ' ἔνδια θέλγεται οἴκου ἀγλαΐης ἀκτῖνι φεραυγέος ἄλλος ἐπ' ἄλληι. πᾶσι μὲν εὐφροσύνης ἀναπέπταται εὐδῖος αἰθρη ψυχαῖν ἐλάσασα μελαγκρήδεμνον ὀμίχλην· πάντας ἐπαυγάζει σέλας ἱερόν, εὔτε καὶ αὐτὸς ναυτίλος οἰήκεσσι θαλασσοπόροισι κελεύων (εἴτε λιπῶν ἄξινα μεμνηνός οἶδματα Πόντου πλαγκτοῦς ἀντιπόρων σκοπιῶν ἀγκῶνας ἐλίσσει, ἐννύχιον μέγα τάρβος ἔχων γναμπτήσι κελεύθοις, εἴτε μετ' Αἰγαίωνα παρ' Ἑλλησπόντιον ὕδωρ νῆα κατιθύνησι ῥοώδεος ἀντία δίνης, δεχνύμενος προτόνοισι Λιβυστίδος ὄγκον ἀέλλης,) οὐχ Ἑλίκην, οὐχ ἠδὲ φάος Κυνοσουρίδος ἄρκτου εἰσορῶν οἴηκι φερέσβιον ὀλκάδα πάλλει, ἀλλὰ τεοῦ νηϊο θεοῦδεα λαμπάδα λεύσσων, φορτίδος εὐτόλμοιο προηγέτιν, οὐχ ὑπὸ μούνοισ φέγγεσιν ἐννυχίοισι (τὸ γὰρ καὶ Πρωτέος ἀκταὶ ἐν Φαρήνι τεύχουσι Λιβυστίδος ἐς πόδα γαίης) ἀλλὰ καὶ εὐδώροισι θεοῦ ζώντος ἀρωγαῖς. Μίμνε μοι, ὦ σκηπτοῦχε, πολυχρονίους ἐπὶ

κύκλους ἐς φάος ἐσπερίον τε καὶ ὄρθριον· εἰς σὲ γὰρ ἠὼς ἀμπαύειν, πολύυμνε, καὶ ἔσπερος οἶδε μερίμνας, σοὶ λιμένες γλαυκῶπιν ἀποκρύνουσι γαλήνην πᾶσαν ἐς ἀγχιάλιοιο πόλιν χθονός· ἐκχύμενον δὲ κῦμα περιστέλλοντες ὑπ' εὐκόλοισιν ἀγοστοῖς Νηρέος ἀφριώσαν ὑποσαίνουσιν ὁμοκλήν. καὶ ποταμῶν ὑπέειξε ῥῶι βρυχώμενον ὕδωρ, οὐκέτι δ' ἀρπακτῆρα μιαίνεται ὀλκὸν ὀδίτης· τὸν πρὶν ἀνικῆτοισιν ἀγνηορέοντα ῥέελντα ῥεέθροις Μυγδόνα Σαγγάριόν τις ἰδὼν Βιθυνίδι γαίηι, νῶτα λιθοτμήτοισι διαζωσθέντα γεφύραις, κρήγυον ἡμετέρων ἐπέων οὐ ῥυθμὸν ἐλέγξει. Ταῦτά σοι, ὀλβιόμοιρε, μάκαρ, δηναῖον ἀέξει ζωοφόρου λυκάβαντος ἐπεμβάδα· ταῦτα θριάμβοις ἐσπερίοις Λιβυκοῖς τε καὶ ἠώιοισι γεραίρει σὸν κράτος ὠκεανοῖο παρ' ἄντυγα· ταῦτα τυράννων πολλακίς αὐτοφόνοιο χερὸς δηλήμονι τόλμηι ἀυχένας ἐπρήνιξε, πρὶν ἔντεσι χεῖρας ἐλίξης, τῶν δὲ κατηλόησε καρήατα πρὶν σε πυθέσθαι φῆμιν ἀπαγγέλλουσιν ἃ μὴ θέμις, εἶποτε γὰρ σοι βαιὸν ἐλινύσασα Δίκη παρὰ ποσσὶ κομίσσει ἀντιβίων τινὰ φῶτα, κατευνάζεις μὲν ἀέλλας εὐθύς ἀναγκαῖοιο χόλου, στρεπτήν δὲ γαλήνην εὐθύς ἄγεις, καὶ δεσμός ὁ χάλκεος, ὁ πρὶν ἐέργων ἀνέρα ποιναιοῖσιν ἐν ἄμμασιν, εὐθύς ἀνοίγει ἀυχενίην κληῖδα· σὺ δ' ἴλαον ὄμμα τανύσας τὸν πρὶν ἐριδμαίνοντα, σέθεν ζυγόδεσμον ἀράζας, ἀντὶ φόνου ζωστήρας ἐς αἰγλήεντας ἀέξεις, κερδαίνεις δ' ὅσα τύμβος ἀμείλιχος εἶχε καλύψαι γυῖα τεοῦ θεράποντος· ἀφ' ὑμετέρης δὲ γαλήνης νικηθεῖς, τρισέβαστε, πολὺ πλέον ἢ ἐσιδήρωι εἰς σὲ μεταστρεφθεῖσαν ὄλην φρένα δέσμιος ἔλκει, ἐκ δὲ φόβου πρὸς ἔρωτα τεδὸν καὶ πίστιν αἰῆας ὑμετέροις ἐθέλοντα λόφον δούλωσε λεπάδνοισ· οἶσθα γὰρ ὅσσον ἔρωσ κρατερώτερός ἐστιν ἀνάγκης, οἶσθα καὶ ὡς νομίοισιν ἐν ἄνθεσι πολλακί ταῦρος πειθόμενος σύριγγι καλαύροπος ἦχον ἀλύσκει.

Ἐνθεν αἰεὶ καμάτοιο τεοῦ προκέλευθος ἀνέστη Χριστὸς ἄναξ, βουλάς δὲ κυβερνητῆρι χαλινῶι σεῖο κατιθύνει κρατερόφρονας, εἶτ' ἐπὶ χάρμηι φάσγανα γυμνώσαι τελέθει χρέος εἶτε καλύψαι· ὅς σε καὶ ἀρητῆρα θεοῦδᾶ δῶκεν ἐλέσθαι ῥηϊδίως κραναῖν ἀρετῆς τετράζυγος οἶμον πᾶσαν ἐπιτροχάοντα, τὸν ἡγαθέοισι θοώκοις Ῥώμης οὐρανίη τις ἐφήρμοσεν ἔνθεος ὀμφή. Ἀλλὰ τροπαιοφόρων τε καὶ εὐπτολέμων σέθεν ὕμνων βαιὸν ἀποκλίναντες ἐπιτρέψωμεν ἀοιδὴν σεμνὸν ἐς ἀρητῆρα· τεδὸς δὲ τίς ἐστι καὶ αὐτὸς ὕμνος, ἄναξ, νίκη γὰρ ἀμοιβαδὸν ἄλλοθεν ἄλλη εὐπτολέμοις καμάτοισι καὶ ἀστυόχοις ἐπὶ μόχθοις ὑμετέροις στέφος ἀβρὸν ἐπεστήριξε καρῆνοισ, καὶ γὰρ ὅτε, σκηπτοῦχε, νόου βιοδώτορι βουλῆι ὑμετέροις τεμένεσσι μέγαν κληρώσαο μύστην, εὐθύς ἀλιτρονόοιο κατήριπε δαίμονος ὀρμή, εὐθύς ὄλων παθέων χαλεπὴν ἐτρέψαο χάρμηι, εὐθύς ἐπ' ἀστυόχοις καμάτοις ἀνεδήσαο νίκην. Ἀλλὰ μοι ἡμερόεσσαν ὑποστήριζον ἀκουὴν καὶ σὺ πάτερ πολύυμνε, θεοῦδέος ἡγέτα νηοῦ. σῆι μὲν ὑπὸ σφρηγίδι φυλάσσεται εὐχος ἀνάκτων, σεῖο δ' ὑπ' εὐχολῆισι κατάπτερος ἔθνεα Νίκη κοιρανίης ὑπέθηκε πολισοῦχοισι λεπάδνοισ. καὶ τὰ μὲν ἀντιτύποισιν ἐπαυχῆσαντα βοεῖαις ἔγχος ἄγει βασιλῆος ὑπ' ἴχνεσιν, ἄλλα δὲ Ῥώμηι μυρία βαρβαρόφωνα συνήλυθον ἔθνεα γαίης ὑμετέρης αἶοντα σέβας, τρίλλιστε, γαλήνης. χθιζὰ μελαγυίοισιν ὑπ' ἀνδράσιν ἔνθεον αὐλήν στεινομένην ἐνόησα· τεῆς δ' ἀπὸ θέσπιδος αὐδῆς θελγόμενοι ψυχὴν τε καὶ ἀυχένα πρόφρονι βουλῆι οὐρανίοις ἔκλιναν ἐπιχθονίοις τε θοώκοις. τλήμονες. οἱ μὴ χεῖρα τεῆν δέξαντο καρῆνοισ, χεῖρα δυσαντήτων ἐλατήριον ἀμπλακιάων, χεῖρα λιποκτεάνοισιν ἐπαρκέα, χεῖρα τιθήνην ὀρφανικῶν, πάσης τε κατευνήτειραν ἀνάγκης. καὶ γὰρ ἀπ' ὠδίνων σε σαοφροσύνη τε καὶ αἰδῶς ἐλπίδος οὐρανίης ἱεραῖς ξύνωσε πορείαις, λιτὰ δὲ σοι καὶ δόρπα καὶ ὀμφήεσσα μενοινή, λιτὰ δὲ σοι βλεφάρων ἀμαρύγματα, λιτὰ δὲ ταρσῶν ἴχνια σῶν, καὶ λιτὸν ἔπος σέο χεῖλα πάλλει. οὐ μὲν ἐπισκυνίοιο κατηφιόωσαν ὀμίχλην ἀμφιέπεις, Χριστῶι δὲ γεγηθότα θυμὸν ἀέξεις, ἦπιον εὐάντητον ἄγων σέλας· ἐν δὲ προσώποις μελίχιον μείδημα παρήϊα σεμνὰ χαράσσει. ταῦτα δὲ πρηῦνόοιο φέρεις σημηῖα θυμοῦ· ἐσοὶ γὰρ εὐθίκοισιν ἀνέμβατος ἴχνεσιν

ὄργῃς, ἐδρήσων ἀτίνακτος ἐπ' ἀφλοίσβοιο γαλήνης. πάντα μὲν ὑλαίων ἀπεσεῖσαο πῆματα μόχθων, εὐσεβίης δ' ὀχετηγὸν ἐνηέα θυμὸν ἀνοίγων συμπαθὲς ἀνδρομέοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ὄμμα τιταίνεις. οὐδὲ λιπερνήτης πελέθει βροτὸς ὄν σὺ νοήσης· αὐτίκα γὰρ καθαροῖο νόου θημῶνα πετάσσας Λυδὸν ἐριχρύσοιο παρέδραμες ὄλβον ἀναύρου, ἔκχυτον ἐκ παλάμης ποταμήρρυτον ὄλβον ὀπάζων. πάντα μὲν ὠγγύγων τε καὶ ὀπλοτέρων κλέα μόχθων ἐξεδάης, πᾶσαν δὲ ποσὶν καθαροῖσιν ὀδεύεις ἀτραπιτὸν λειμῶνι θεουδέϊ· σὰς δὲ μερίμνας ἰθυνόωι πλάστιγγι κανῶν σταθμήσατο μύστης. ἔνθεν ὑπ' ἀχράντοισι νόον μελεδήμασι θέλγων ὦνιον οὐ τέτληκας ἰδεῖν σέβας, οὐδὲ καρήνοισ ἐμπορίην ἱεροῖσιν ἐφήρμους, οὐδὲ βεβήλοισ ἀνδράσιν οἶμον ἔδειξας ἀνέμβατον. εἰ δέ σε δώροισ πρηῦς ὑποσσαίνων τις ὄϊσεται εἰς χάριν ἔλκειν, βριθὺς ὀμοκλητῆρι χαλέψαο τόν γε χαλινῶι, ὅσσον ἀποσμῆξαι κραδίης νέφος, ὅσσον ἔλέγξαι χρυσὸν ἀτιμηθέντα, καὶ ἀφραίνοντα διδάξαι ὡς καθαρὸν καθαροῖσι θέμις τεμένεσσι θαμίζειν. Ἄλλὰ μένοισ καὶ σκῆπτρον ἐμοῦ βασιλῆος ἀέξων σαῖς, μάκαρ, εὐχλωήισι· μένοισ δ' ἀλιγείτοني Ῥώμηι πᾶσαν ἀμαρτινίου βιότου σμῶδιγγα καθαίρων.